

aluum compescet. Hoc si eueniat, deq; cæteris remedijs pronuntiari valeat, quæ operosa necessitas ad illorum inutilem ἐξάρθρωσιν Medicum cōpellet? Sic multi Chymicos præparandi ritus inutilitatis condemnant. Vt autem nos non negamus, integra quoq; remedia suum habere locum: ita vicissim in ijs, quæ disiuncta sunt inuicem, vim omnem agendi dissimulare, haud æquum putamus. Concedimus ergo, si, quod præstò est integrum remedium, vrgèti morbo conueniat, & vis quæ sita, cùm simplex, tum composita, eidè submouendo sufficiat, non negligendū esse: sin non sufficiat, præparationē eius & artificialem solutionem meditandā. At sæpe sæpius non sufficit. Simplex enim si fuerit, ob substantiæ crassitudinē, aliudve incommodū proferre se nequit. Sin compositum, noxia vel aliàs molesta, & aduersa qualitate intercipitur. Iam qui reclamat, aliud miscendum existimat, quòd vel oppressæ facultatis vires promoueat: vel noxijs & aduersis qualitatibus resistat. Hoc verò fuerit, nulla necessitate entium augere numerum. Si enim ar-

tis

*Melius est  
resolutione  
quàm mi-  
xtione præ-  
parare re-  
medium  
simplex.*